

Jeff Vanderstelt

Når Jesus fylder – Om at være Jesu discipel i det helt almindelige hverdagsliv

Fredericia: Lohse, 2020. 224 sider.

Garnhæftet. DKK 199,95. ISBN 978-87-7425-816-2

Stud.theol. Kristoffer Trelborg Roager
kristoffer_roager@hotmail.com

”Har du nogensinde taget dig tid til at drømme om, hvad Gud kunne gøre i dig og gennem dig, der hvor du bor og arbejder?”¹

Nej, sådan kan du ikke starte en boganmeldelse Kristoffer. Det er for direkte, du skræmmer bare læseren væk. Prøv igen...

”Jeg er forbavset over, så ofte kristne søger at opleve Guds nærvær og kraft uden at missionere. Det forbavser mig også, at så mange mennesker tror, de kan føre andre til modenhed i Kristus uden at involvere sig i arbejdet med at vinde nye disciple gennem mission.”²

Hmm..Kunne du ikke begynde med noget lidt mindre direkte, noget som lige giver et lille smil hos læseren uden alt for meget direkte appel...?

Det ville bare være i modstrid med bogens tema og mål ikke at være direkte og udfordrende. Da jeg læste denne bog, prøvede jeg at gemme mig bag ved tanken om, at jeg læste bogen for at kunne anmelde den og videregive dens hovedpointe til dig kære læser. Men jeg har flere gange været nødt til at lukke bogen, kigge ud ad vinduet og snakke seriøst med Gud om, hvordan jeg er kristen i min hverdag. For det er det, denne bog kan. I et sprog fyldt med gode og rørende møder med mennesker, udfordrer Jeff Vanderstelt tanken om, hvad og for hvem mission er.

Bogen tydeliggør, hvad det vil sige at være en Jesu discipel i dit lokalsamfund. En af de vigtigste punkter er, at kirke ikke bare er noget, man går i. Det er ikke bare en eller to arrangementer i løbet af ugen. Kirke er noget, man er. Den er ikke skabt til, at vi kristne blot skal være sammen med andre kristne, sådan at vi kun en enkelt gang imellem inviterer en ven, som endnu ikke kender Jesus, i håb om, at præsten siger noget, som vennen kan forstå. Nej, vi er Guds kirke i verden for at vinde disciple til Jesus.

¹ Vanderstelt 2020: 39

² Ibid. 109

Bogen tager udgangspunkt i det missionale fællesskab *Soma*, som Jeff og hans familie er en del af. Gennem deres kampe for at være og gøre kirke i deres lokalsamfund, bliver man som læser draget ind i, hvor udfordrende og fantastisk det er at leve hele sit liv i aktiv mission.

Jeg ved ikke, hvad din baggrund er, men når jeg hører: "...hele sit liv i aktiv mission", så lyder det for mig udmattende. Jeg har prøvet at være i aktiv opsøgende mission i flere uger i træk og mindes, hvor hårdt det kan være. Men det er her, at denne bog rykker ved nogle grundlæggende ting. For det at være i mission er ikke nødvendigvis at gøre noget særligt eller anderledes end det, du gør i forvejen. Du behøver ikke at pakke tasken med evangelisationsmaterialer og indøve apologetiske svar for at være i mission. Derimod kræver det bare, at du tager Jesu kærlighed med dig ned i Brugsen.

Et eksempel på en missionsmulighed kunne fx være noget så almindeligt som et måltid mad: Du spiser højst sandsynligt 21 måltider i løbet af en uge. Hvorfor ikke gøre det til en mulighed for at vidne om Jesus? I stedet for, at du "kun" inviterer din cellegruppe/bibelgruppe over til aftensmad, så inviter også din nabo eller vennerne fra fodboldklubben. Holder du fødselsdagsfest? Hvorfor så ikke invitere dine naboer med? "*Skal jeg så holde andagt eller skal der være bibelstudie, før det "tæller" som missionsarbejde?*", spørger du måske.

Til det tror jeg, at Jeff ville svare: "*Hvad ånden indgyder dig at gøre*". Altså, hvis dine gæster spørger dig: "*Hvorfor gør du det her?*" Så kunne du jo svare: "*Jeg har alt det her givet af Gud; venner, mad, hus, familie – så derfor har jeg også lyst til at dele den velsignelse med dig kære nabo*". (Brug gerne din egen formulering). Det kan også være, at det helt almindelige aftensmåltid giver dig mulighed for at lytte til din nabo. Lytte til hvem dette menneske er, hvad der fylder og tynger. Og når du har lyttet dig ind på, hvem din nabo er, er der gode chancer for, at du kan fortælle om, hvordan historien om Jesus faktisk har noget at sige ind i din nabos liv. (For at kunne fortælle historien om Jesus, må du også selv kende den og leve i den, og som missionalt fællesskab er det vigtigt, at vi minder hinanden om den historie og den virkelighed, vi lever i – nemlig evangeliets frisættende virkelighed).

Dette er bare en af de mange eksempler på, hvordan vi som kristne kan benytte os af nogle daglige rutiner, som du og dit lokalsamfund tager del i. Som Jesu discipel handler det om at finde de rytmer og aktiviteter i dit lokalsamfund, som du kan deltage i og derigennem få lejlighed til at fortælle mennesker om Jesus.

En anden og meget vigtig pointe i bogen er, at du ikke kan eller skal være i mission alene. Et missionalt fællesskab kan ikke bare mødes mandag aften, snakke om de muligheder og udfordringer, I ser ift. at drive mission i jeres hverdag, bede en from bøn og så hver især missionere alene resten af ugen. Nej, Jesus levede i fællesskab med sine disciple, Jesus sendte, efter grundig oplæring og praktisk erfaring sammen med ham selv, sine disciple ud to og to, og Paulus var ikke alene på missionsrejse. Jesu disciple skal være et legeme i verden, (deraf navnet på kirken *Soma* – det græske ord for legeme).

Undervejs i min læsning kom jeg frem til, at den legemes-forståelse, som Jeff præsenterer, er det bedste og mest udfordrende bud på, hvad det vil sige at være Kristi legeme i en konkret hverdag, jeg i længere tid har hørt om.

Er det her så bare endnu en "how to"-bog om mission, som kan ryge ind på hylden ved siden af de andre bøger om mission og evangelisation? Det var min antagelse, inden jeg læste den. Men det ville være en skam, for noget af det, som den her bog kan, er at sætte fri. Det er ikke endnu en pligt, som skal gøres, ikke endnu en byrde, du skal tage på dig. Men igennem bogen bliver du personligt ledt ind i et møde med Jesus. I det møde nedbrydes kassetænkningen om, at mission er endnu en forpligtelse, som kristne er pålagt. For i mødet med Jesus som den, der har gjort og gør alt i dit liv, bliver mission ikke til en niche af kristenlivet, men derimod hele arenaen, hvor kristenlivet udleveres.

Hvis du godt kan lide at holde dit kristenliv og din hverdag adskilt; hvis du har det godt med, at kirke er begrænset til noget, som foregår et par timer om søndagen; hvis du ikke har behov for at se Ånden virke igennem dig; så skal du holde dig langt væk fra den her bog. Men hvis det forholder sig anderledes, så kunne du med fordel læse denne bog og lade dig udfordre og inspirere.